

**Vysokoškolská kvalifikační práce (diplomová práce)
posudek vedoucího**

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: BcA. Martin Koniár

Název práce: Vazbení

Slovní hodnocení:

Martin Koniár byl přijat do navazujícího magisterského stupně do ateliéru Malba 2 se zjevnou tendencí přesáhnout médium malby. Byl přijat na základě předložené malířské, převážně kresebné práce vycházející z prostředí hudební hardcore, metalové a experimentální scény.

Zpočátku byla jeho práce a přístup ke studiu poněkud vágní a zdálo se, že změna prostředí nebude mít kýžený efekt na akceleraci myšlení a umělecký přístup k fenoménu hudby a jejího propojování s výtvarnými principy. Rozpačité výsledky klauzurních prací a podprůměrná účast na ateliérových schůzkách podporovaly představu o budoucím neúspěchu. Na konci prvního ročníku magisterského studijního programu se Koniár v klauzurní práci pokusil o vytvoření modelu uměleckého díla, které mělo mít některé aspekty diplomové práce. Práce se však nepovedla a tak byla klauzura obhájena náhradním řešením. Jakkoli zajímavé může být propojování popkultury a znaků křesťanského umění, nezdá se mi způsob promyšleného záměru šťastný, především fundamentální rovina uměleckého díla jako náhražky náboženské spirituality s využitím některých principů a znaků spojených s křesťanskou ikonografií a architekturou.

Protože diplomová práce *Vazbení* je site specific instalace, nedá se k němu vztáhnout zcela a v tomto textu budu vycházet z ideální představy o díle budoucím.

Jestliže se podařila poměrně složitá instalace, a my právě stojíme u hlučně dronícího objektu ve tvaru dvanácticípé rozety o průměru kolem tří metrů, je pravděpodobné, že dílo bude působivé a emotivní. Bude to příspěvek do rodiny uměleckých instalačních objektů – nástrojů, ke kterým se diplomant hlásí ve své obhajobě. Hudební instalační objekty nejsou novým fenoménem a výběr autorů dává tušit snahu o vymezení se na výseč strunných objektů-nástrojů, pracujících s magnetickou resonancí a kytarovými efekty. Dílo se vztahuje k osobnostem, vesměs Američanům, kteří vytváří kineticko-akustické objekty kombinující staré klasické technologie s elektronikou. Jejich těžiště je dané otázkou technologie a proměny světa jejich aplikacemi. Jakkoli u těchto děl může vzbužující emoce vyvolávat základní lidské otázky o existenci Boha, nejsou hlavním principem myšlení zmiňovaných autorů. Vytvořením objektu připomínající rozetu chrámového okna se Koniár snaží z mého pohledu zbavit otázky důvodnosti svého počínu. Jakkoli je legitimní vytvářet umělecké dílo jako autonomní počín umělce, tento přístup si Martin Koniár

dostatečně neosvojil a zbytečně svoji práci zatěžuje odkazem, který má dát vyšší smysl jeho objektu. Tento poněkud naivní přístup některých umělců a kulturní veřejnosti o smysluplnosti uměleckého díla je poměrně rozšířený. Na tomto základě se pak veřejné soutěže na umělecká díla zatěžují morálními či náboženskými tématy, jako by bez nich nebyla nějaká přirozená autorita umění potažmo umělce.

V textové části Martin Koniár prokazuje vhléd do problematiky na základě nástinu vývoje hudebních experimentů šedesátých a sedmdesátých let. Výběr autorů budí dojem, že se jedná o nový fenomén odehrávající se ve Spojených státech a absence popisu nějaké zažité situace působí dojmem mělkosti a prvních stránek vyhledávání na Googlu. Přitom jde o velmi rozšířený segment korelující s kuitilstvím, popkulturou či folklorem. V roce 2000 například proběhla výstava Hnízda her, kde se pod kuratelou Petra Nikla rozeznávala spouta roztodivných a nepravděpodobných nástrojů různých umělců, doprovozená obrovskou návštěvností.

Martin Koniár se snažil vymanit se z klasických uměleckých forem a sjednotit své zájmy do jednoho celku. To se mu po formální stránce podařilo. V závěru své práce vyjadřuje uspokojení nad mírou svého vývoje a byl bych moc rád, kdyby to byla tak silná změna směřující k profesionálním výkonům. Závěrečný souhrn si nechávám na den obhajob.

Otázky k rozpravě: Jak by se významově posunula umělecká instalace, kdyby byl její tvar odlišný, třeba dvanáctihran nebo dvanáct rovnoběžných strun.

Jakého autora a jeho dílo s podobnými aspekty diplomant viděl a zažil naživo.

Jak si diplomant vykládá termín Post-internet.

Závěrečné hodnocení: Doporučuji k absolutoriu

Návrh klasifikace: C

Posudek vypracoval: Doc. MgA Luděk Rathouský

Datum: 1. 5. 2018

Podpis: